

Угода між Урядом України та Урядом Республіки Польща про взаємне заохочення та захист інвестицій

Дата підписання: 12.01.1993

Дата набуття чинності: 14.09.1993

Уряд України та Уряд Республіки Польща, які надалі іменуються "Договірні Сторони", бажаючи розширити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох держав,

з метою створення та збереження, вигідних умов для інвестицій інвесторам держави однієї Договірної Сторони на території держави іншої Договірної Сторони,

визнаючи необхідність заохочення і захисту іноземних інвестицій з метою сприяння економічному розвитку обох держав,

домовились про нижчевикладене:

Стаття 1

Визначення

У розумінні цієї Угоди:

1. Термін "інвестор" означає по відношенню до кожної з Договірних Сторін:

а) фізичні особи, які мають громадянство держави цієї Договірної Сторони;

б) юридичні особи, зокрема товариства, корпорації, торговельні товариства та інші організації, створені або організовані належним чином у іншому вигляді у відповідності до законодавства держави, на території якої знаходяться і здійснюють дійсну господарську діяльність.

2. Термін "інвестиція" означає будь-яке майно, зокрема:

а) рухоме та нерухоме майно, інші майнові права, такі як іпотека, застава, утримання;

б) акції, паї або будь-які інші види участі у товаристві;

в) грошові вимоги або вимоги з інших послуг, що мають економічну вартість;

г) права інтелектуальної власності, такі як авторські права, патенти, корисні моделі, промислові зразки та моделі, товарні знаки, фірмові найменування, виробничі та комерційні таємниці, технології, "ноу-хау" і "гудвіл";

д) права на здійснення економічної діяльності, включаючи право на розвідку, видобуток або експлуатацію природних ресурсів, а також всі інші права, що надаються по закону, договору або рішенню компетентного органу у відповідності з законодавством держави, на території якої здійснюються інвестиції.

3. Зміна форми інвестиції, дозволеної у відповідності до законодавства та інших нормативних актів держави Договірної Сторони, на території якої інвестиція була здійснена, не змінює її характеру як інвестиції.

4. Термін "прибутки" означає суми, отримані за рахунок інвестиції, зокрема, які охоплюють: прибуток, прибуток від капіталу, дивіденди, ліцензійні надходження, гонорари або інші поточні прибутки.

5. Термін "територія" означає відповідно територію України та Республіки Польща, а також морські райони, в тому числі морське дно та надра, що примикають до зовнішніх меж територіального моря кожної з вищеназваних територій, над якими відповідна держава здійснює у відповідності до міжнародного права суверенні права з метою розвідки та експлуатації природних ресурсів таких районів.

Стаття 2

Обсяг застосування

Ця Угода застосовується до інвестицій на території держави однієї Договірної Сторони, зроблених у відповідності до її законодавства та інших нормативних актів інвесторами держави іншої Договірної Сторони, якщо ці інвестиції пов'язані з господарською діяльністю та якщо були зроблені після 1 вересня 1991 року.

Стаття 3

Заохочення та допуск інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін буде заохочувати на території своєї держави інвестиції інвесторів держави іншої Договірної Сторони та допускати до таких інвестицій у відповідності до внутрішнього законодавства та нормативних актів.

2. Якщо Договірна Сторона допустила інвестиції на території своєї держави, цією Стороною будуть видані у відповідності до внутрішнього законодавства та інших нормативних актів своєї держави необхідні дозволи, пов'язані з такими інвестиціями з виконанням ліцензійних угод та угод про технічну, торговельну або адміністративну допомогу. Кожна з Договірних Сторін буде, в разі необхідності, докладати усіх зусиль з метою надання необхідних дозволів на діяльність радників та інших кваліфікованих осіб, що мають іноземне громадянство.

Стаття 4

Захист та режим інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін буде захищати на території своєї держави інвестиції, зроблені у відповідності до її внутрішнього законодавства та інших нормативних актів, інвесторами держави іншої Договірної Сторони, і не буде порушувати необґрунтованим або дискримінаційним чином права інвестора держави Договірної Сторони на управління, утримання, використання досягнення вигоди розширення діяльності, продажу і, в разі необхідності, ліквідування таких інвестицій.

2. Кожна з Договірних Сторін забезпечить справедливий і рівний режим на території своєї держави інвестицій інвесторів держави іншої Договірної Сторони. Цей режим буде не менш сприятливим ніж той, що застосовується кожною Договірною Стороною до інвестицій, зроблених на території її держави інвесторами найбільш привілейованої держави.

3. Принцип найбільшого сприяння не поширюється на привілеї та пільги, які будь-яка з Договірних Сторін надає інвесторам третьої держави з огляду їх членства або належності до зони вільної торгівлі, митного союзу, загального ринку або будь-якої іншої форми економічної інтеграції або будь-якої угоди про уникнення подвійного оподаткування або ж з інших податкових питань.

Стаття 5

Перекази

1. Кожна з Договірних Сторін, на території держави якої були здійснені інвестиції інвесторами держави іншої Договірної Сторони, забезпечить цим інвесторам безперешкодний переказ платежів, пов'язаних з цими інвестиціями, зокрема:

а) відсотків, дивідендів, доходів та інших поточних прибутків;

б) сум на сплату позик;

в) сум на сплату витрат, пов'язаних з управлінням інвестицією;

г) ліцензійних надходжень та інших платежів, що виникають від прав, вказаних у статті 1 абзац 2 пункти в), г) і д) цієї Угоди;

д) додаткових сум капіталу, необхідних для утримання або розвитку інвестиції;

з) надходжень від відчуження, часткового або повного ліквідування інвестиції, у тому числі від приросту капіталу.

2. Перекази будуть здійснюватися негайно у вільно конвертованій валюті за курсом, що застосовується в день переказу і у відповідності до процедури, передбаченої законодавством Договірної Сторони, на території якої було здійснено інвестицію.

Стаття 6

Вилучення та відшкодування

1. Жодна з Договірних Сторін не буде вживати прямо або опосередковано дій по вилученню, націоналізації або інших дій, що мають такий же характер або рівнозначні наслідки по відношенню до інвестицій, що належать інвесторам держави другої Договірної Сторони, хіба що ці дії були вжиті у суспільних інтересах і не є дискримінаційними та були вжиті у встановленому законодавством порядку, а також з наданням справедливого і ефективного відшкодування. Таке відшкодування відповідатиме ринковій вилученій інвестиції, визначеній за станом до вилучення або до моменту, коли рішення про вилучення стало загальновідомим (у залежності від того, що відбудеться раніше), і буде охоплювати відсотки від вартості вилученої інвестиції від дати вилучення і підлягати вільному переказу. Сума відшкодування буде встановлена у вільноконвертованій валюті і буде сплачена без зайвої затримки правомочній особі незалежно від її місцезнаходження або проживання.

Переказом "без зайвої затримки" буде вважатися переказ, зроблений протягом часу, необхідного для виконання формальних дій, пов'язаних з переказом. Рахунок по цьому періоду починається від дати подання заявки і не може перевищити трьох місяців.

2. Інвесторам держави однієї з Договірних Сторін, інвестиція якої зазнала збитків внаслідок війни або якого-небудь іншого збройного конфлікту, громадських безпорядків, надзвичайного положення або інших подібних подій, які мали місце на території держави іншої Договірної Сторони, будуть надаватися умови для відновлення, відшкодування, компенсації або іншої вартісної винагороди збитку у відповідності до статті 4, пунктів 1, 2.

Стаття 7

Принцип більш сприятливого режиму

Якщо законодавство або нормативні акти держави Договірної Сторони або обставини, що виникли між Договірними Сторонами у відповідності до міжнародного права, містять додаткові регулювання, які у загальному вигляді або детально передбачають по відношенню до інвестицій, здійснених інвесторами держави іншої Договірної Сторони, більш вигідний режим, ніж передбачений цією Угодою, тоді такі регулювання у тому обсязі, у якому вони найбільш вигідні, будуть мати пріоритет у порівнянні з цією Угодою.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або будь-який уповноважений нею інститут зробить платежі будь-якому з інвесторів її держави у межах гарантії або страхування, укладеного у зв'язку з інвестицією, іншою Договірною Стороною буде визнано першість першої Договірної Сторони або її інститутом будь-яких прав чи вимог, притаманних інвестору. Договірна Сторона або будь-який з її інститутів, які перебрали на себе права інвестора, мають право на ті ж права, якими володіє інвестор, та на вимоги таких прав у тому ж обсязі, з застереженням щодо обов'язків інвестора, пов'язаних з застрахованою таким чином інвестицією.

2. У випадку суброгації, визначеною у пункті 1 цієї статті, інвестор не буде виступати з вимогами, якщо він не буде уповноваженим Договірною Стороною або її будь-яким інститутом.

Стаття 9

Спори між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами, що стосуються тлумачення та застосування положень цієї Угоди, будуть вирішуватись по дипломатичних каналах.

2. Якщо Договірними Сторонами не буде досягнуто згоди протягом дванадцяти місяців від дати виникнення спору, то на вимогу будь-якої з Договірних Сторін спір буде переданий до арбітражного суду у складі трьох членів. Кожна з Договірних Сторін призначає по одному

арбітру, а призначені арбітри обирають Голову, який має бути громадянином третьої держави, що підтримує дипломатичні стосунки з обома Договірними Сторонами.

3. Якщо одна з Договірних Сторін не призначить арбітра і не погодиться із запрошенням іншої Договірної Сторони зробити таке призначення протягом двох місяців, арбітр призначається на прохання цієї Договірної Сторони Головою Міжнародного суду.

4. Якщо обидва арбітри не можуть дійти згоди відносно вибору Голови протягом двох місяців від дати їх призначення, він призначається на прохання будь-якої з Договірних Сторін Президентом Міжнародного суду.

5. Якщо у випадках, вказаних у пунктах 3 і 4 цієї статті Президент Міжнародного суду не може виконати зазначеної функції або якщо він є громадянином однієї з Договірних Сторін, то таке призначення буде проведено Віце-президентом, а якщо і він не може виконати відповідних функцій або є громадянином однієї з Договірних Сторін, то призначення буде зроблено найстаршим за рангом суддею Міжнародного суду, який не є громадянином жодної з Договірних Сторін.

6. Не порушуючи інших домовленостей між Договірними Сторонами, суд встановить свої правила процедури. Суд виносить рішення більшістю голосів.

7. Кожна з Договірних Сторін несе витрати на утримання свого члена суду, а також у відповідності до своєї частки у арбітражній процедурі; витрати на утримання Голови та інші витрати покриваються Договірними Сторонами у рівних долях. Однак, суд може у своєму рішенні визначити більш високу участь однієї з Договірних Сторін, а таке рішення буде зобов'язувати обидві Договірні Сторони.

8. Рішення суду є остаточними і обов'язковими для кожної з Договірних Сторін.

Стаття 10

Спори між Договірною Стороною та інвестором держави іншої Договірної Сторони

1. З метою вирішення спору між Договірною Стороною і інвестором держави іншої Договірної Сторони відносно інвестиції, не применшуючи положень статті 9 цієї Угоди, між зацікавленими сторонами будуть проводитися консультації.

2. Якщо консультації не будуть закінчені рішенням протягом шести місяців від дати письмової пропозиції почати консультації, сторони спору можуть поступати наступним чином:

а) якщо спір стосується зобов'язання за статтею 5 і статтею 6 цієї Угоди, він, на прохання інвесторам передається на рішення до арбітражного суду;

б) спір, не вказаний в пункті 2 пункт а) цієї статті, буде переданий за згодою обох сторін спору на розгляд арбітражного суду.

3. Арбітражний суд буде створений для кожної індивідуальної справи. Якщо сторони, що беруть участь у спорі, не погодять іншого, кожна з них призначить свого арбітра. Призначені арбітри обирають Голову, яким має бути громадянин третьої країни.

Арбітри повинні бути призначені протягом двох місяців від дати отримання вимоги передачі спору для розгляду арбітражним судом, а Голова - протягом наступних двох місяців.

4. Якщо строки, вказані у пункті 3 цієї статті, не були виконані, будь-яка з сторін спору може, не маючи інших домовленостей звернутися до Голови арбітражного суду при Міжнародній торговельній палаті у Парижі з проханням зробити необхідні призначення. Якщо Голова не може виконати вказаної функції або є громадянином держави Договірної Сторони, застосовується MUTATIS MUTANDIS постанови пункту 5 статті 9 цієї Угоди.

5. Якщо сторонами не погоджено іншого, суд встановлює свої правила процедури. Рішення є остаточним і обов'язковим. Кожна з Договірних Сторін забезпечить визнання і виконання арбітражних рішень.

6. Кожна із сторін спору несе витрати на утримання свого члена суду і відповідно до власної частки у арбітражній процедурі; витрати на утримання Голови та інші витрати вони

нестимуть в рівних долях як сторони спору. Однак, суд у своєму рішенні може встановити іншу пропорцію розподілу витрат, що несе одна із сторін, і це рішення буде обов'язковим для обох сторін.

7. Договірна Сторона, що є стороною спору, не може на будь-якій стадії третейської процедури або виконання рішення суду посилається на факт, що інвестором отримано у результаті договору страхування відшкодування, що охоплює весь або частину збитку.

8. У випадку, якщо дві Договірні Сторони стануть сторонами Конвенції від 18 березня 1965 року про вирішення спорів, що стосуються інвестицій між державами і громадянами інших країн, спори будуть направлятися у Міжнародний центр вирішення спорів щодо інвестицій таким чином:

спори, вказані у пункті 2, пункт а) цієї статті - на вимогу інвестора, а спори, вказані у пункті 2, пункт б) цієї статті - за взаємною згодою Договірних Сторін.

Стаття 11

Заключні положення

1. Договірні Сторони обмінюються нотами про виконання правових процедур, передбачених національним законодавством кожної з Договірних Сторін щодо набрання чинності міжнародних угод.

Датою набрання чинності цієї Угоди є дата отримання останньої ноти.

2. Ця Угода буде діяти протягом десяти років. Дія цієї Угоди автоматично продовжується на чергові п'ятирічні періоди, якщо жодна з Договірних Сторін не повідомить у письмовій формі іншу Договірну Сторону за дванадцять місяців до закінчення відповідного строку про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. У випадку денонсації цієї Угоди положення статей 1-10 залишаться чинними протягом подальшого десятирічного періоду по відношенню до інвестицій, здійснених до моменту припинення дії цієї Угоди.

Здійснено у м. Києві 12 січня 1993 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською та польською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд
Республіки Польща
(підпис)

За Уряд України
(підпис)